

"מושקה"

"אברהם", "משה", כך פונים אלי אנשים שלא מכירים אותי, כאשר רק מסתמכים על שמי הרשמי.

האמת שהרבה פעמים אני אפילו לא מסתובב וחושב שלא אלי הם פונים. למה? כי עוד בשחר ילדותי, ואני רך בשנים, התרגלתי שקוראים לי "מושקה". איך זה קרה? מהו ההסבר האפשרי? ובכן, העניין די פשוט: בהיוולדי קראו לי אברהם מושק באומוול. בבית, בפולין קראו לי "מושקו". בברזיל, שאליה הגרנו כאשר אני בן 3.5 שנים, הילדים המקומיים לא היו רגילים לשמות כאלו ובהישמע קריאת אמי "מושקו" הם הבינו שזו המילה הפורטוגזית "מושקה", שפירושה "זבוב". וכך השם נשאר, הכינוי נתפס ואני פשוט התרגלתי לענות רק כשקראו לי "מושקה".

בפולין הרחוקה

נולדתי בדצמבר 1931. במשך שנים רבות חגגנו את יום הולדתי ב-22 בדצמבר. כאשר הייתי בן 10 והתחלתי למודיי בחטיבה הביניים בקשו שאביא את תעודת לידה ואז התברר לי שתאריך יום הולדתי היה 10 בדצמבר.

אם כך מתבקשת השאלה: למה חגגו לי ב-22.12? כנראה הייתה זו פשרה בכדי לחגוג יחד עם אחותי הצעירה אשר נולדה בברזיל (אטה) ב-9 לינואר וגם את יום הולדתה של אמי אשר נחגג בחג החנוכה. כך יצא שעל מנת לערוך רק מסיבה אחת לשלושתנו נקבע ה-22.12 כיום החגיגות שלנו...

נולדתי בקרשניק, פולין, עיר שמחצית מאזרחיה היו יהודים ובדרך-כלל חייטים, כאבי.

חיים, אבי, היה בן יחיד וכבר בצעירותו (בגיל 10) נשאר יתום מאביו והיה צריך לעבוד בכדי לעזור בפרנסת המשפחה, כשוליית חייט. בגיל 14 התארס לטובה לאה זמלמן ובגיל 18 התחתנו ואלו היו הורי. הם הולידו 6 ילדים בפולין (בלה, רוזה, יוסף, יעקב, אפרים, אברהם) ואטה (בברזיל). יעקב-אם אינני טועה זה היה שמו-נפטר בצעירותו בפולין ולא נשאה אפילו תמונה ממנו. כיון שעזבתי את פולין בהיותי ילד קטן, אינני זוכר דבר משם וגם לא מההפלגה הארוכה עד הגעתנו לנמל ריו דה ז'ניירו בברזיל. אחי יוסף נשאר בקרשניק, עקב בעיות כספיות והגיע אלינו מאוחר יותר בליווי ידידת המשפחה שהשיגה עליו באנייה.

ברזיל

עקב הבעיות הכלכליות הקשות והצורך לפרנס את המשפחה, נסע אבי לברזיל לבדו. יחד עם חבר מקרשניק, משה טרגר, פתחו בריו דה ז'ניירו חנות לחייטות בשם "חייטות ורשה". שם היה עובד קשה, מהבוקר עד הערב, במשך כל השבוע. (גם ביום ראשון, שלפי החוק בברזיל הוא יום